

মধুবন

“কৰ্মাতীত অৱস্থা”

আজি বাপদাদা চাৰিও দিশৰ সন্তানসকলক বিশেষভাবে চাবলৈ পৰিক্ৰমা কৰিবলৈ গৈছিল। যেনেকৈ ভক্তিমাৰ্গত তোমালোক সকলোৱে বহুবাৰ পৰিক্ৰমা লগালা। গতিকে বাপদাদাযো আজি চাৰিওদিশৰ সঁচা ব্ৰাহ্মণসকলৰ স্থান সমূহৰ পৰিক্ৰমা লগালে। সকলো সন্তানৰ স্থানো চালে আৰু স্থিতিও লক্ষ্য কৰিলে। স্থানসমূহ ভিন্ন-ভিন্ন প্ৰকাৰে বিধিপূৰ্বক ভাবে সজ্জিত হৈ আছিল। কিছুমানে স্থূল সাধনৰ দ্বাৰা আকৰ্ষিত কৰি আছিল, কিছুমানে তপস্যাব প্ৰকল্পনৰ দ্বাৰা আকৰ্ষিত কৰি আছিল। কিছুমানে ত্যাগ আৰু শ্ৰেষ্ঠ ভাগ্য অৰ্থাৎ সৰলতা আৰু শ্ৰেষ্ঠতাৰ বায়ুমণ্ডলেৰে আকৰ্ষিত কৰি আছিল। কিছুমানক আকৌ সাধাৰণ স্বৰূপতো দেখা পোৱা গৈছিল। সকলো ঈশ্বৰীয় স্মৃতিৰ স্থান ভিন্ন-ভিন্ন ৰূপত দেখা গৈছিল। স্থিতি কি দেখা গ’ল? এই ক্ষেত্ৰতো ভিন্ন-ভিন্ন প্ৰকাৰৰ ব্ৰাহ্মণ সন্তানৰ স্থিতি দেখিবলৈ পোৱা গ’ল। সময় অনুযায়ী সন্তানসকলৰ প্ৰস্তুতি কিমানলৈ হৈছে, এয়া চাবৰ বাবে ব্ৰহ্মা পিতা গৈছিল। ব্ৰহ্মা পিতাই ক’লে – সন্তানসকল সকলো বন্ধনৰ পৰা বন্ধনমুক্ত, যোগযুক্ত, জীৱনমুক্ত এভাৰৰেডি (সদাপ্ৰস্তুত) হৈ আছে। কেৱল সময়লৈ অপেক্ষা কৰি আছে। এনেকৈ তৈয়াৰ হৈছানে? প্ৰস্তুতি শেষ হৈছে কেৱল সময়ৰ বাবে অপেক্ষাৰত এনেকুৱা হয়নে? বাপদাদাৰ কথোপকথন চলিল। শিৱ পিতাই ক’লে পৰিক্ৰমা লগাই দেখিলোঁ বন্ধন মুক্ত কিমানলৈকে হৈছে! যোগযুক্ত কিমানলৈকে হৈছে? কিয়নো বন্ধন মুক্ত আত্মাইহে জীৱন মুক্তৰ অনুভৱ কৰিব পাৰে। কোনো প্ৰকাৰৰ হৃদৰ সাৰথি নথকা অৰ্থাৎ বন্ধনৰ পৰা মুক্ত হৈছে। যদি কোনো প্ৰকাৰৰ সৰু ডাঙৰ, স্থূল বা সূক্ষ্ম মনত বা কৰ্মত হৃদৰ কোনো সাৰথি আছে তেন্তে বন্ধনৰ পৰা মুক্ত হ’ব নোৱাৰে। গতিকে এয়া দেখুৱাবলৈ ব্ৰহ্মা পিতাক আজি বিশেষ পৰিক্ৰমা কৰোৱালোঁ। কি দেখা গ’ল বাৰু?

গৰিষ্ঠ সংখ্যকেই ডাঙৰ-ডাঙৰ বন্ধনৰ পৰা মুক্ত। স্পষ্ট ৰূপত দেখা দিয়া যিবোৰ বন্ধন বা ৰচী আছে তাৰ পৰাতো মুক্ত হৈ গৈছে। কিন্তু এতিয়াও কিছুমান এনেকুৱা অতি সূক্ষ্ম বন্ধন বা ৰচী থাকি গৈছে যাক সূক্ষ্ম বুদ্ধি অবিহনে দেখিব বা জানিব নোৱাৰি। যেনেকৈ আজিকালিৰ বিজ্ঞানীসকলে সূক্ষ্ম বস্তুবিলাকক শক্তিশালী গ্লাছৰ দ্বাৰা চাব পাৰে, সাধাৰণ ৰীতিৰে দেখা নাপায় তেনেকৈ সূক্ষ্ম চিনাক্তকৰণৰ শক্তিৰ দ্বাৰা সেই সূক্ষ্ম বন্ধনবোৰক চাব পাৰি বা সূক্ষ্ম বুদ্ধিৰ দ্বাৰা জানিব পাৰি। যদি বাহ্যিক ৰূপত চালে তেতিয়া নেদেখা বা নজনাৰ কাৰণে তেওঁ নিজকে বন্ধন মুক্ত বুলিয়ে ভাবি থাকে। ব্ৰহ্মা পিতাই এনেকুৱা সূক্ষ্ম সাৰথিবোৰক পৰীক্ষা কৰিলে। সকলোতকৈ বেছি দুই প্ৰকাৰৰ সাৰথি দেখা গ’ল:-

এটা অতি সূক্ষ্ম স্বৰূপত কোনোবা নহয় কোনোবা সেৱাৰ সহযোগী হিচাপে সূক্ষ্ম সাৰথি দেখা গ’ল, ইয়াৰ ভিতৰতো অনেক প্ৰকাৰৰ দেখা গ’ল। সেৱাৰ সহযোগী হোৱাৰ কাৰণে, সেৱাত বৃদ্ধি কৰাৰ নিমিত্ত হোৱাৰ কাৰণে বা বিশেষ কোনো বিশেষত্ব, বিশেষ গুণ থকাৰ কাৰণে, বিশেষ কোনো সংস্কাৰ মিলাৰ কাৰণে বা সময়ে সময়ে অতিৰিক্ত সহযোগ দিয়াৰ কাৰণে, এনেকুৱা কাৰণসমূহৰ কাৰণে, ৰূপত সেৱাৰ সংগী হয়, সহযোগী হয় কিন্তু বিশেষ বশ্যতা থকাৰ কাৰণে সূক্ষ্ম আসক্তিৰ ৰূপ হৈ যায়। ইয়াৰ পৰিণাম কি হয়? এইটো পাহৰি যায় যে এয়া পিতাৰ দান। এনেকৈ ভাবে যে এওঁ বহুত ভাল সহযোগী, ভাল বিশেষত্ব স্বৰূপ, গুণৱান। কিন্তু পিতাইহে যে এনেকৈ গঢ়ি তুলিছে সেইটো সময়ে সময়ে পাহৰি যায়। সংকল্প মাত্ৰও যদি কোনো আত্মাৰ প্ৰতি বুদ্ধিৰ বশ্যতা থাকে তেন্তে সেই বশ্যতা সাৰথি হৈ যায়। গতিকে সাক্ষাৰ ৰূপত সহযোগী হোৱাৰ কাৰণে সময়ত পিতাৰ পৰিৱৰ্তে প্ৰথমে তেওঁ স্মৃতিলৈ আহিব। দুই চাৰি মিনিটো যদি স্থূল সাৰথি স্মৃতিলৈ আহে তেন্তে পিতাৰ সহায় সেই সময়ত স্মৃতিত থাকিবনে? দ্বিতীয় কথা যদি দুই চাৰি মিনিটৰ বাবেও স্মৃতিৰ যাত্ৰাৰ সংযোগ বিচ্ছিন্ন হৈ যায় তেন্তে বিচ্ছিন্ন হৈ যোৱাৰ পাছত জোৰাবলৈ পুনৰাই পৰিশ্ৰম কৰিব লাগিব কিয়নো নিৰন্তৰত অন্তৰ হৈ নগ’ল জানো! দিলাৰামৰ সলনি অন্য কাৰোবাৰ ফালে কোনো কাৰণত অন্তৰৰ বশ্যতা থকা, এওঁৰ লগত কথা পাতি ভাল লাগে, এওঁৰ লগত বহি ভাল লাগে “এওঁৰ লগতেই”, এনেকৈ কোৱা মানে কিবা খেলিমেলি আছে। “এওঁৰ লগতেই” এইটো খেয়াল অহা মানে হীনতা আছিল। এনেয়েতো সকলোকে ভাল লাগে কিন্তু এওঁক বেছি ভাল লাগে! সকলোৰে প্ৰতি আত্মিক স্নেহ ৰখা, কথা পতা বা সেৱাত সহযোগ লোৱা বা দিয়া সেয়া অন্য কথা। বিশেষত্বক চোৱা, গুণক চোৱা কিন্তু এওঁৰেই এই গুণতো বহুত ভাল, এই “এওঁৰেই” ইয়াক মাজত নানিবা। এই “এওঁৰেই” শব্দটিয়ে সকলো নষ্ট কৰি দিয়ে, ইয়াকেই আসক্তি বুলি কোৱা হয়। তেতিয়া যদিও বাহ্যিক ৰূপত সেৱা, জ্ঞান বা যোগ কিন্তু যেতিয়া এওঁৰ সৈতেই যোগ কৰিব লাগিব,

এওঁৰেহে যোগ ভাল! এই “এওঁৰেই” শব্দ আহিব নালাগে। এওঁৰেই সেৱাত সহযোগী হ’ব পাৰে। এওঁৰেই সংগ লাগে... তেন্তে বুজিলা আসক্তিৰ চিন কি! সেইবাবে এই “এওঁৰেই”ক আঁতৰাই দিয়া। সকলোৱে ভাল। বিশেষত্বক চোৱা। সহযোগী হোৱাও, কৰিও তোলা কিন্তু প্ৰথমতে অলপ হয় পাছলৈ বাঢ়ি-বাঢ়ি বিকত ৰূপ হৈ যায়। তেতিয়া নিজে তাৰ পৰা ওলাব বিচাৰিলেও ওলাব নোৱাৰে কিয়নো ৰচী মজবুত হৈ যায়। প্ৰথমতে বহুত সূক্ষ্ম হয় পাছলৈ মজবুত হৈ যায় সেয়েহে চিঙি পেলোৱাতো কঠিন হৈ যায়। এজন পিতাহে সাৰথি হয়। কোনো মনুষ্য আত্মা সাৰথি নহয়। পিতাই যিকোনো সন্তানকে নিমিত্ত সহযোগী কৰায় কিন্তু কৰাওঁতাজনক নাপাহৰিবা। পিতাই গঢ়ি তুলিছে। পিতাক মাজত ৰাখিলে য’ত বাপ (পিতা) থাকিব ত’ত পাপ নাথাকিব! বাপ (পিতা) মাজৰ পৰা আঁতৰি গ’লে পাপ হৈ যায়। গতিকে এটা হৈছে এই সাৰথিৰ কথাটি।

দ্বিতীয় কথাটি - কিবা নহয় কিবা সাকাৰ সাধনক সাৰথি কৰি লৈছে। সাধন থাকিলে সেৱা হয়। সাধনৰ ক্ষেত্ৰত যদি অলপো তল-ওপৰ হ’ল তেন্তে সেৱাও তল-ওপৰ হ’ল। সাধনক কাৰ্যত লগোৱা সেয়া বেলেগ কথা। কিন্তু সাধনৰ বশীভূত হৈ সেৱা কৰা এয়া হৈছে সাধনক সাৰথি কৰি লোৱা। সাধন সেৱাৰ বৃদ্ধিৰ বাবে সেইবাবে সেই সাধন সমূহক সেই অনুযায়ী কাৰ্যত উপযোগ কৰা, সাধনক আধাৰ কৰি নল’বা। আধাৰ হৈছে এজন পিতা, সাধনতো বিনাশী হয়। বিনাশী সাধনসমূহক আধাৰ কৰি লোৱা অৰ্থাৎ যেনেকৈ সাধন বিনাশী তেনেকৈ স্থিতিও কেতিয়াবা বহুত উচ্চ কেতিয়াবা মধ্যম, কেতিয়াবা নিম্ন - সলনি হৈ থাকিব। অবিনাশী একৰস স্থিতি নাথাকিব। গতিকে দ্বিতীয় কথাটি- বিনাশী সাধনক সাৰথি, আধাৰ বুলি নাভাবিবা। সেয়া নিমিত্ত মাত্ৰহে। সেৱাৰ প্ৰতি। সেৱাৰ অৰ্থে কাৰ্যত লগা আৰু উপৰাম। সাধনৰ আকৰ্ষণত মন আকৰ্ষিত হ’ব নালাগে। গতিকে এই দুই প্ৰকাৰৰ সহায় সূক্ষ্ম ৰূপত আধাৰ কৰি লোৱা দেখা গ’ল। যিহেতু কৰ্মাতীত অৱস্থা প্ৰাপ্ত কৰিব লাগে তেন্তে প্ৰত্যেক ব্যক্তি, বস্তু, কৰ্মৰ বন্ধনৰ পৰা অতীত হোৱা, উপৰাম হোৱা ইয়াকেই কৰ্মাতীত অৱস্থা বুলি কোৱা হয়। কৰ্মাতীত মানে কৰ্মৰ পৰা উপৰাম হৈ যোৱা নহয়। কৰ্ম বন্ধনৰ পৰা উপৰাম হোৱা। উপৰাম হৈ কৰ্ম কৰা অৰ্থাৎ কৰ্মৰ পৰা উপৰাম। কৰ্মাতীত অৱস্থা অৰ্থাৎ বন্ধনমুক্ত, যোগযুক্ত, জীৱনমুক্ত অৱস্থা!

আৰু বিশেষ কথা এইটো দেখা গ’ল যে সময়ে সময়ে চিনাক্তকৰণ কৰাৰ শক্তিত বহু সন্তান কমজোৰ হৈ যায়। চিনাক্তকৰণ কৰিব নোৱাৰে সেইবাবে প্ৰৱঞ্চিত হয়। চিনাক্তকৰণ কৰাৰ শক্তি কমজোৰ হোৱাৰ কাৰণে বুদ্ধিৰ লগন একাগ্ৰ নহয়। য’ত একাগ্ৰতা আছে ত’ত চিনাক্তকৰণ কৰাৰ শক্তি স্বতঃ বাঢ়ে। একাগ্ৰতা অৰ্থাৎ এজন পিতাৰ লগত সদায় লগনত মগন হৈ থকা। একাগ্ৰতাৰ চিন সদায় উৰন্ত কলাৰ অনুভূতিৰ একৰস স্থিতি হ’ব। একৰসৰ অৰ্থ এয়া নহয় যে সেই একেটি গতিয়েই হওঁক তেতিয়াহে একৰস। একৰস অৰ্থাৎ সদায় উৰন্ত কলাৰ অনুভূতি হৈ থাকক, এই ক্ষেত্ৰত একৰস। যিটো কালি আছিল তাতকৈ আজি শতাংশ হিচাপত বৃদ্ধি হোৱাৰ অনুভৱ কৰা। ইয়াকে উৰন্ত কলা বুলি কোৱা হয়। গতিকে স্ব-উল্লিখিত বাবে সেৱাৰ উল্লিখিত বাবে চিনাক্তকৰণ কৰাৰ শক্তিৰ বহুত আৱশ্যক। চিনাক্তকৰণ কৰাৰ শক্তি কমজোৰ হোৱাৰ কাৰণে নিজৰ দুৰ্বলতাক দুৰ্বলতা বুলি নাভাবে। আৰু বেছিকৈ নিজৰ দুৰ্বলতাক লুকাবলৈ বা সিদ্ধ কৰিবলৈ জেদ কৰিব। এই দুটি কথা লুকোৱাৰ বিশেষ সাধন হয়। অন্তৰত কেতিয়াবা উপলব্ধিও হ’ব কিন্তু তথাপিও সম্পূৰ্ণ চিনাক্তকৰণ শক্তি নোহোৱাৰ কাৰণে নিজকে সদায় শুদ্ধ আৰু বুদ্ধিয়ক বুলি সিদ্ধ কৰিব। বুজি পাইছা! কৰ্মাতীততো হ’বই লাগিব। নম্বৰতো ল’ব লাগিব নহয় জানো সেইবাবে পৰীক্ষা কৰা। ভালদৰে যোগযুক্ত হৈ চিনাক্তকৰণ শক্তি ধাৰণ কৰা। একাগ্ৰ বুদ্ধিৰ হৈ আকৌ পৰীক্ষা কৰা। গতিকে যি সূক্ষ্ম দুৰ্বলতা থাকিব সেয়া স্পষ্ট ৰূপত দেখা দিব। এনেকুৱা যাতে নহয় যে তুমি ভাবিবা মই বহুত শুদ্ধ, বহুত ভালদৰে চলি আছো। কৰ্মাতীত মইয়েই হ’ম আৰু যেতিয়া সময় আহিব তেতিয়া এই সূক্ষ্ম বন্ধনে উৰিব নিদিব। নিজৰ ফালে আকৰ্ষিত কৰি ল’ব। তেতিয়া সময়ত কি কৰিবা? বান্ধি থোৱা ব্যক্তি যদি উৰিব খোজে তেন্তে উৰিব নে তললৈ আহি যাব! গতিকে এই সূক্ষ্ম বন্ধনে সময়ত নম্বৰ লোৱাত বা লগত যোৱাত বা এভাৰেডি হোৱাত বন্ধন যাতে হৈ নাযায় সেইবাবে ব্ৰহ্মা পিতাই পৰীক্ষা কৰি আছিল। যাক এই সাৰথি বুলি ভাবা সেয়া সাৰথি নহয় কিন্তু ৰাজকীয় ৰচী। যেনেকৈ সোণৰ হৰিণৰ দৃষ্টান্ত নাই জানো। সীতাক ক’লে লৈ গ’ল! গতিকে সোণৰ হৰিণ এয়া হৈছে বন্ধন, ইয়াক সোণ বুলি ভবা মানে নিজৰ শ্ৰেষ্ঠ ভাগ্যক হেৰুওৱা। সোণ নহয় হেৰুওৱাহে। ৰামক হেৰুৱালে, অশোক (দুখ মুক্ত) বাটিকাক (পঁজা) হেৰুৱালে।

ব্ৰহ্মা পিতাৰ সন্তানসকলৰ প্ৰতি বিশেষ মৰম আছে সেইবাবে ব্ৰহ্মা পিতাই সদায় সন্তানসকলক নিজৰ সমান এভাৰেডি বন্ধনমুক্ত ৰূপত চাব বিচাৰে। বন্ধনমুক্তৰে দৃশ্যপট দেখিলোঁ! কিমানখিনি এভাৰেডি হ’ল! কাৰোবাৰ বন্ধনত বান্ধ খালে! কোনোবা স্মৃতিলৈ আহিল নেকি যে অমুক ক’ত আছে! অমুক সেৱাৰ সংগী। স্মৃতিলৈ আহিল নেকি? গতিকে এভাৰেডিৰ ভূমিকা কৰ্মাতীত অৱস্থাৰ ভূমিকা দেখিলা নহয়! যিমানেই সন্তানসকলৰ প্ৰতি মৰম আছিল সিমানেই মৰমিয়াল আৰু উপৰাম ৰূপত নেদেখিলা জানো! নিমন্ত্ৰণ আহিল আৰু গ’ল। নহ’লেতো সন্তানসকলৰ প্ৰতি সকলোতকৈ বেছি মৰম ব্ৰহ্মা

পিতাৰে আছিল নহয় জানো। যিমানেই মৰমৰ সিমানেই উপৰাম। কেনেকৈ কাষৰিয়া হৈ গ'ল দেখিলা নহয়। যিকোনো বস্তু অথবা ভোজন যেতিয়া তৈয়াৰ হৈ যায় তেতিয়া দাঁতি (কাষ) এৰি দিয়ে নহয়! গতিকে সম্পূৰ্ণ হোৱা অৰ্থাৎ কাষৰিয়া হোৱা। কাষৰিয়া হোৱা মানে পৃথক হৈ যোৱা। সাৰথি এজনেই অবিনাশী সাৰথি। ব্যক্তি, বৈভৱ বা বস্তুক সাৰথি নকৰিব। ইয়াকেই কোৱা হয় - কৰ্মাতীত। কেতিয়াও নলুকাব। লুকালে আৰু বৃদ্ধি হৈ গৈ থাকে। কথা ডাঙৰ নহয়। কিন্তু যিমানেই লুকুৱায় সিমানেই কথাক ডাঙৰ কৰে।

যিমানেই নিজকে শুদ্ধ বুলি প্ৰতিপন্ন কৰাৰ চেষ্টা কৰে সিমানেই কথাক বৃদ্ধি কৰে। যিমানেই জেদ কৰে সিমানেই কথাক বৃদ্ধি কৰে সেইবাবে কথাক ডাঙৰ নকৰি সৰু ৰূপত থাকোঁতেই সমাপ্ত কৰা। তেতিয়া সহজ হ'ব আৰু আনন্দিত হ'ব। এইটো কথা আহিল, এইটোও অতিক্ৰম কৰিলোঁ, ইয়াতো বিজয়ী হ'লোঁ গতিকে এনেকৈ আনন্দিত হৈ থাকিব। বুজি পাইছা! বিদেশীসকলৰ কৰ্মাতীত অৱস্থা পোৱাৰ বাবে উৎসাহ-উদ্দীপনা আছে নহয় জানো! গতিকে ডবল বিদেশী সন্তানসকলক ব্ৰহ্মা পিতাই বিশেষ সূক্ষ্ম পালনা দি আছে। এয়া মৰমৰ পালনা, শিক্ষা বা সাৱধান বাণী নহয়। বুজি পাইছা! কিয়নো ব্ৰহ্মা পিতাই তোমালোক সন্তানসকলক বিশেষ আৱাহনৰ দ্বাৰা জন্ম দিছে। ব্ৰহ্মাৰ সংকল্পৰ দ্বাৰা তোমালোক জন্ম হৈছে। এনেকৈ কোৱা হয় নহয় - ব্ৰহ্মাই সংকল্পৰ দ্বাৰা সৃষ্টি ৰচনা কৰিলে। ব্ৰহ্মাৰ সংকল্পৰ দ্বাৰা এয়া ব্ৰাহ্মণৰ ইমান সৃষ্টি ৰচনা হৈ নহ'ল জানো। গতিকে ব্ৰহ্মাৰ সংকল্পৰ আৱাহনৰ দ্বাৰা ৰচিত বিশেষ আত্মা হোৱা। অতি মৰমৰ হৈ গ'ল নহয়। ব্ৰহ্মা পিতাই ভাবে এওঁলোক ফাষ্ট (তীব্ৰ) পুৰুষাৰ্থ কৰি ফাষ্ট (প্ৰথমত) অহাৰ উৎসাহ-উদ্দীপনা ৰাখোতা হয়। বিদেশী সন্তানসকলৰ বিশেষত্বৰ দ্বাৰা বিশেষ শৃংগাৰ কৰাৰ কথা চলি আছে। প্ৰশ্নও কৰিব, আকৌ বুজিও সোনকালে পাব, বিশেষ বুদ্ধিয়ক হোৱা সেইবাবে পিতাই নিজৰ সমান সকলো বন্ধনৰ পৰা উপৰাম আৰু মৰমৰ হোৱাৰ ইংগিত দি আছে। এনেকুৱা নহয় যে মিসকল সন্মুখত আছে তেওঁলোকক কৈ আছোঁ, সকলো সন্তানকে কৈ আছোঁ। পিতাৰ সন্মুখত সদায় সকলো ব্ৰাহ্মণ সন্তান দেশৰেই হওঁক বিদেশৰেই হওঁক সকলো আছে। অম্মা - আজি বাৰ্তালাপ কৰি আছোঁ। শুনালো নহয় - যোৱা বছৰতকৈ এই বছৰ ফলাফল বহুত ভাল। ইয়াৰ দ্বাৰা সিদ্ধ হয় বৃদ্ধি নিশ্চয় হ'ব। উৰন্ত কলাত যোৱা আত্মা হোৱা। যিজনকেই যোগ্য দেখা যায় তেওঁক সম্পূৰ্ণ যোগী কৰি তোলাৰ ইংগিত দিয়া হয়। অম্মা!

সদায় কৰ্মবন্ধন মুক্ত, যোগযুক্ত আত্মাসকলক, সদায় এজন পিতাক সাৰথি কৰি লোৱা সন্তানসকলক, সদায় সূক্ষ্ম দুৰ্বলতাসমূহৰ পৰাও আঁতৰি অহা সন্তানসকলক, সদায় একাগ্ৰতাৰ দ্বাৰা চিনাক্তকৰণ কৰাত শক্তিশালী সন্তানসকলক, সদায় ব্যক্তি বা বস্তুৰ বিনাশী সহায়ক কাষৰিয়া কৰা সন্তানসকলক এনেকুৱা পিতাৰ সমান জীৱনমুক্ত কৰ্মাতীত স্থিতিত স্থিত হৈ থাকোঁতা বিশেষ সন্তানসকলক বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ!

নিৰ্মলশাস্তা দাদীৰ লগত:- সদায় পিতাৰ লগত থাকোঁতাতো হোৱাই। যিয়ে আদিৰ পৰা পিতাৰ লগে-লগে চলি আছে তেওঁলোকৰ সদায় লগত থকাৰ অনুভৱ কেতিয়াও কম হ'ব নোৱাৰে। শৈশৱৰে প্ৰতিশ্ৰুতি আছে। গতিকে সদায় সান্নিধ্য আছে আৰু সদায় লগত গৈ থাকিব। গতিকে সদায় লগত থকাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি বুলি কোৱা বা বৰদান বুলি কোৱা, সেয়া প্ৰাপ্ত হৈয়ে আছে। তথাপিও যেনেকৈ পিতাই প্ৰীতিৰ ৰীতি পালন কৰিবলৈ অব্যক্তৰ পৰা ব্যক্ত ৰূপলৈ আহে তেনেকৈ সন্তানসকলেও প্ৰীতিৰ ৰীতি পালন কৰিবলৈ আহি যায়। এনেকুৱা হোৱা নহয়! সংকল্পতনো কি কিন্তু সপোনতো, যাক চাবকপিয়াচ (অৰ্ধ সচেতন) বুলি কোৱা হয়..... সেইটো স্থিতিতো পিতাৰ সংগ কেতিয়াও নোহোৱা হ'ব নোৱাৰে। ইমান গাঢ় সম্বন্ধ আছে। কিমান জন্মৰ সম্বন্ধ। গোটেই কল্পৰ। সম্বন্ধ এইটো জন্মৰ হিচাপত গোটেই কল্পই থাকিব। এয়াতো অন্তিম জন্মত কোনো-কোনো সন্তান সেৱাৰ বাবে ক'ত-ক'ত সিঁচৰিত হৈ গৈছে। যেনেকৈ এওঁলোক বিদেশত গুছি গ'ল, তোমালোক সিন্ধুলৈ গুছি গ'লা। কোনোবা ক'ৰবাত, কোনোবা আন ক'ৰবাত গুছি গ'ল। যদি এওঁলোক বিদেশলৈ নগ'লহেঁতেন তেন্তে ইমান চেন্টাৰ কেনেকৈ হ'লহেঁতেন। অম্মা সদায় লগত থাকোঁতা, লগত থকাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি পালন কৰোঁতা 'পৰদাদী' হোৱা! বাপদাদা সন্তানসকলৰ উৎসাহ-উদ্দীপনা দেখি আনন্দিত হয়। বৰদানী আত্মা হৈছে। এতিয়াৰ পৰাই চোৱা ভিৰ লাগিবলৈ আৰম্ভ হৈ গৈছে। যেতিয়া আৰু বৃদ্ধি হ'ব তেতিয়া কিমান ভিৰ হ'ব। এই বৰদানী ৰূপৰ বিশেষত্বৰ ভেটি গঢ় লৈ আছে। যেতিয়া ভিৰ হৈ যাব তেতিয়া কি কৰিব। বৰদান দিবা, দৃষ্টি দিবা। ইয়াৰ পৰাই চৈতন্য মূৰ্তি সমূহ প্ৰসিদ্ধ হ'ব। যিদৰে আৰম্ভণিতে তোমালোকক সকলোৱে দেৱী-দেৱী বুলি কৈছিল..... অন্ততো চিনি লৈ দেৱী-দেৱী কৰিব। 'জয় দেৱী, জয় দেৱী' ইয়াৰ পৰাই আৰম্ভ হৈ যাব। অম্মা!

বৰদান: ঈশ্বৰীয় বিধানক বুজি বিধিৰ দ্বাৰা সিদ্ধি প্ৰাপ্ত কৰোঁতা ফাষ্ট ডিভিজনৰ অধিকাৰী হোৱা সাহসৰ এখোজ পদম খোজ সহায় - ড্ৰামাত এইটো বিধানৰ বিধি নিৰ্ধাৰিত হৈ আছে। যদি এইটো বিধি, বিধানত নাথাকিলহেঁতেন তেন্তে সকলোৱে বিশ্বৰ প্ৰথম ৰজা হৈ গ'লহেঁতেন। ক্ৰমিক নম্বৰ হোৱাৰ বিধান

এইটো বিধিৰ কাৰণেই হয়। গতিকে যিমান বিচৰা সাহস ৰাখা আৰু সহায় লোৱা। লাগিলে সমৰ্পিতেই হোৱা
অথবা প্ৰবৃত্তিতে থাকা - অধিকাৰ সমান কিন্তু বিধিৰ দ্বাৰাই সিদ্ধি প্ৰাপ্ত হয়। এইটো ঈশ্বৰীয় বিধানক বুজি
এলাহৰ লীলাক সমাপ্ত কৰা তেতিয়া ফাৰ্ষ্ট ডিভিজনৰ অধিকাৰ প্ৰাপ্ত হ'ব।

স্লোগান: সংকল্পৰ খাজনাৰ (সম্পত্তিৰ) প্ৰতি ইক'নমীৰ (মিতব্যয়ীৰ) অৱতাৰ হোৱা।

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!